

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Quo[m] per alios saluta[n]du[m] & resalutandu[m], Erasmus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Dolobella terentiæ socru. S.D.

Aesopus histrio Dinatio argentario. S.D.

Aristippus epicureus thaidi meretrici. S.D.

Illud dignū quod admoneat, ne per insitiā sordida cognomina p speciosis attribuamus, ueluti si quis militem scriberet pro equite aurato, aut decurione. neue his uulgo iactatis magistratuū uocabulis utamur, quę passim p suo cuiusq; locus arbitrio fingit, quod genus sunt locū tenēs pro pfecto, reddituarius pro questore agrario. Scultetus pro questore paricidio. Domini de parlamēto pro selectis iudicibus, ammirādus pro maris uel littoris pfecto uel custode, heraldus pro caduceatore, atq; hmōi infinita quę aulicorū leuitatis quoz tidie epistola cōminiscit. Oportebit itaq; ueterū uocabula barbarā cōferre, atq; inde collatis rebus ad nostra uocabula ducere, aut si des erit uox uetus quā rei nouę accōmodem⁹. Barbarā iamq; tritā uocem molliter in latinā faciē deslectamus. Hęc doctissimus Erasmus.

Nouæ salutandæ formulę ex eodem.

Pliniano demū sculo natū uideat, ut quos familiaris amēt eos in salute dicēda suos dicerēt, blandiore. s. pronōie coniunctissimā necessitudinē significantes, ut Ae. Plī. Cętilius Calphurnio suo. S.D. Aufonius Symmacho suo. S.D. Erasmus Batto. S.D. Quod si longius a maiorū uestigijs recedimus. Iacobus tutor Nicolao suo multā salutem precatur, aut plurimā salutē optat. nam plurimas aut mille salutes uix in epistolis tulerim. Salue mētū optime chreme. Campanus Papiēsis suū. N. multū saluere iubet. Etia atq; etiā salue mi Thoma, Aue & salue pceptor optime. Erasmus Fausto sceliciter agere. Celso gaudere & bñ rē agere. Antonius fratri suauissimo ppetuā optat incolumitatē. Saluere te iubeo qui ipse nō saluo. Salutē dico tibi mi patrie, quā ipse desydero. Salutē solidā tibi tua Phillis pcurat, quā quā ipsa nullā nisi tu dederis est habitura. Salutē is tibi mittit qui ipse perit. Salua sit tua paternitas. Salue animę dimidiū meę. Salue meū psidiū. Salue meū numen. Salue meū deliciū. Salue meus ignis, mea lux, mea spes, mea uoluptas, mi anime, mea uita, meū solatiū, meū dulce decus, & hmōi quidē formas, ut inter familiares, & in leuioribus argumētis non usq; quaq; damno, ita non magnopere probō. hęc Erasmus, cuius & ea sunt quę modo subiiciam.

Quō per alios salutādū & resalutandū, Erasmus.

Per alios autē (id em hoc loco uidebat admodū) his scpe monēdis salutē dicimus ac reddimus. Atticę nostrę meis uerbis multā salutem dicito. Atticā meo noie magnopere saluere iubebis. Atticę ex

me plurimā salutē dices. Atticam mea causa salutabis officiose. Familiam oēm per te meis uerbis salutā uolo. Atticę pro me multā oprabis salutē, iussit ubi ascribi Scerbonius plurimā salutem Antonius mei; omnes meis uerbis multam tibi salutem annūciat. Terentia. multā tibi salutem imperit.

Sic redditur Erasmus.

Attica quā tuis uerbis dixi salutē libenter accepit, atq; uicissim per meas literas saluere iussit. Tuā salutē attica libēter accepit suā remisit. Ambrosius salutē quā in tuis uerbis nunciaui, totidem uerbis renūciat. Attica per me tuo noīe salutata, suis uerbis ut te diligenter salutarē iussit. Atticę tuis uerbis salutē scripsi ea suis rescribi tibi multam salutem iussit. hęc Erasmus.

Superscriptio.

Superscriptio super epistolā scribit, ut quo epistola sit danda noscat & in datiuo locat ferme salutationi non multo absimilis, nisi q̄ scribentis nomē non habet nec salutē. est autē talis. Ioanni pontano philosopho prudentissimo Gandau ad eđem diui loānis &c. Vitadę sunt tamen nimīū fucatę & calamistrate cōpellationes, quę adulationem suboleāt. Intelligitur fere uerbū detur aut dentur. Loci nomē potest poni in loco uel ad locū, quod sensus facile indicabit. Badius ait in superscriptionibus, si officia & merita prępollent pręponēda censeam, ut in uicissimō atq; christianissimo Francorū regi Ludouico duodecimo &c. liceat etiā dicere ait idem ad magnificū equitem auratū &c. Habitanti, morati &c. rectius subaudiiri credimus, potes sic scribere. Studioso adulescenti louanij bonis literis insudanti &c. Desyderius Erasmus ait. Haud longe quidē absunt ab asseantatione epitheta, quę Fabius apposita uertit honoris gratia subijciēda maximeq; si salutationi permisceātur. Verū cognomina scriptionibus q̄ in tergo literarū supponi solēt, tolerari possunt, & in ipsa epistola sæpe usui sunt. Spectari diligenter oportet, uel q̄ cuiusq; hominis sunt partes, q̄q; a quibus uirtutes expectētur, ut hinc apposita unicuiq; epitheta tribuamus. Hęc ille.

Epitheta e Sulpitio hunc in modū collecta.

Summo pontifici ascribēda epitheta.

Sanctissimo diui Petri successori, Sūmo romanorū pontifici. Reuerentia omniq; obseruatione dignissimo pape, antistitiq; romanorū maximo. Sanctissimo christi in terris uicario. Sūmo & uigilantissimo christiani gregis pastori &c.

Imperatoribus apta.